

RNDr. Jitka Seitlová

senátorka Parlamentu České republiky

Senátorská kancelář:

Náměstí T. G. Masaryka 222/11, Přerov 750 02, tel. 736 491 225

Senátorka Seitlová na státní vyznamenání navrhla válečného letce generálmajora Josefa Ocelku z Nových Dvůrů u Lipníka. Muže, jehož jméno nese i vládní letadlo

Tisková zpráva k tiskové konferenci senátorky Jitky Seitlové

Jedním z práv senátora je možnost podat prezidentovi ke zvážení návrh na státní vyznamenání k 28. říjnu. V letošním roce tohoto práva senátorka Jitka Seitlová opět využila a navrhla na udělení Řádu bílého lva I. třídy in memoriam hrdinu druhé světové války, generálmajora Josefa Ocelku, D. F. C., narozeného 12. 3. 1909 v Nových Dvorech u Lipníka nad Bečvou a předčasně tragicky zesnulého 21. 7. 1942 během nehody při vojenském letu.

Generálmajor Ocelka se pro vojenskou dráhu rozhodl už ve svých 20 letech, kdy začal navštěvovat Vojenskou akademii. Po jejím ukončení absolvoval kurz leteckých pozorovatelů a dal se k letectvu, kde sloužil u zvědných a bombardovacích útvarů. Po začátku okupace Československa se rozhodl vstoupit do Cizinecké legie a po vypuknutí války se ve Francii zaškolil na stíhacího pilota.

V roce 1940 odjel do Velké Británie a nastoupil k RAF. Stál také u zrodu 311. československé bombardovací perutě. V září 1940 byl velitelem a zároveň pilotem jednoho ze tří letadel, která uskutečnila 1. nálet nad Německem a územím okupovaným Německem. Díky svým osobním kvalitám a pracovnímu nasazení se brzy stal velitelem čs. bombardovací perutě a v srpnu 1941 povýšil do hodnosti Wing Commandera (podplukovníka) RAF. Slibnou kariéru přerušila až letecká havárie ve Velké Británii, při které uhořel. Pohřben je na hřbitově v Brookwoodu.

„Škpt. let. Josef Ocelka, zlatý člověk, kamarád, vzorný důstojník a muž, jenž stavěl zdravý rozum nade všechno. Byl to prostý, dobrý člověk, krásný exemplář muže jak fyzicky, tak i duševně. Oženil se a byl šťasten. Konal své povinnosti a nežádal nic víc od kohokoli jiného... V Nanterre u Paříže jsme mu blahopřáli k narození syna, kterého nikdy neviděl a neuvidí.“ (Hanuš, J. Osobní deník, záznam z 8. 8. 1942)

Generálmajor Ocelka již za svého života získal mnoho vyznamenání, například československou medaili Za chrabrost (1940), čtyřikrát Československý válečný kříž, War Medal, Záslužný letecký kříž (1941), Záslužný kříž 1. stupně (2008), Kříž obrany státu (2008)

a mnoho dalších. V rodné obci jej připomíná pamětní deska a jeho jméno nese i jedna pražská ulice, stejně tak jedno ze dvou nových českých vojenských vládních letadel¹.

Udělení státního vyznamenání by jistě bylo důstojným uctěním k letošnímu 110. výročí jeho narození i určitou satisfakcí pro jeho rodinu, která v komunistickém Československu zažívala mnohá příkoří, bohužel právě v souvislosti s životním osudem a hrdinstvím generálmajora Ocelky. Přitom právě válečné zásluhy generálmajora Ocelky a dalších vojáků, kteří své vlasti položili obět' nejvyšší, pomohly k osvobození Československa a rychlejšímu konci války.

V Přerově 27. 5. 2019

¹ Druhý z letounů nese jméno po generálu Karlu Janouškovi, přerovském rodákovi, kterého senátorka Seitlová navrhla na státní vyznamenání v roce 2016 a jemuž byl v tomto roce skutečně udělen Řád bílého lva I. třídy (in memoriam).